

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 695/2026
18.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Горана Карадаревића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К.бр.213/22 од 21.11.2025.године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 12/26 од 09.03.2026.године, у седници већа одржаној дана 18.06.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Горана Карадаревића, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К.бр.213/22 од 21.11.2025.године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 12/26 од 09.03.2026.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К.бр.213/22 од 21.11.2025.године окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су извршили кривично дело превара из члана 208. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по седам месеци и новчане казне у износу од по 50.000,00 динара, које казне су окривљени дужни да плате у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико их не плате у наведеном року, суд ће новчане казне заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан затвора. О имовинско-правном захтеву и трошковима кривичног поступка је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 12/26 од 09.03.2026.године делимично су усвојене жалбе браниоца окривљених АА и ББ, па је преиначена пресуда Основног суда у Сремској Митровици К.бр.213/22 од 21.11.2025.године у погледу одлуке о имовинско-правном захтеву, тако што је сходно одредби члана 258. став 4. ЗКП оштећени ВВ за остварење имовинско-правног захтева упућен на парнични

поступак, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљених, као и жалба Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Горан Карадаревић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљене ослободити од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правоснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати и то на исказу сведока-оштећеног ВВ. Свој став бранилац образлаже наводима да је доказни поступак пред Основним судом у Сремској Митровици спроведен без испитивања сведока-оштећеног ВВ на главном претресу, те да је суд, на основу одредбе члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, прочитао исказ сведока-оштећеног, дат пред Основним јавним тужилаштвом у Сремској Митровици, са образложењем да се сведок није могао пронаћи јер се налази негде у иностранству. По оцени браниоца, у конкретном случају није испуњен услов из наведеног члана, јер суд није показао упорност у тражењу сведока-оштећеног, већ се ослонио на разговор полиције са суседима сведока-оштећеног, који наводе да исти живи у иностранству и да ретко долази кући. На овај начин је повређено и право окривљеног да испитује сведоке оптужбе, загарантовано одредбом члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, као и начело непосредности, које је најтешње повезано са оценом доказа на главном претресу.

Из списка предмета произилази да је дана 03.02.2021.године пред Основним јавним тужилаштвом у Панчеву у предмету Ктр.бр. 2021/20 који се водио против окривљених АА и ББ због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, испитан сведок-оштећени ВВ.

На главном претресу одржаном дана 21.11.2025.године пред Основним судом у Сремској Митровици у предмету К.бр.213/22, на основу члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, донето је решење да се изврши увид у исказ оштећеног ВВ датог пред Основним јавним тужилаштвом у Панчеву у предмету Ктр.бр. 2021/20 дана 03.02.2021.године, са образложењем да је суд у више наврата позивао оштећеног како путем поште, тако и путем полиције и увек су достављени извештаји да се оштећени одселио у

иностранство, па би истрајавање на непосредном саслушању овог сведока на главном претресу водило одуговлачењу кривичног поступка, те констатовано да оштећени ВВ није положио заклетву приликом давања исказа пред ОЈТ.

Одредбом члана 405. став 1. ЗКП прописано је да ће се у записнике о увиђају ван главног претреса, о претресању стана и других просторија или лица и потврде о привремено одузетим предметима, као и исправе које служе као доказ, извршити увид, или ће, ако веће оцени да је то потребно, председник већа укратко изнети њихову садржину или их прочитати.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да, осим у случајевима посебно прописаним у том законнику, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа прибавити сходном применом члана 405. тог законика ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или других важних разлога.

По оцени Врховног суда, нижестепени суд је у конкретном случају у свему поступио у складу са цитираном законском одредбом. Ово из разлога што из извештаја МУП РС, ПУ за град Зрењанин-одељење полиције број 216-4879/24 од 06.06.2024.године произилази да, поводом захтева Основног суда у Сремској Митровици, није извршена достава позива јер лице ВВ није пронађен на адреси ... број ... у Зрењанину, те да се на основу разговора са комшијама дошло до сазнања да се налази у иностранству и да ретко долази кући.

Исти извештаји су, такође поводом захтева суда, за наведеног сведока од стране полицијске управе сачињени и дана 09.05.2025.године и 14.11.2025. године, односно исти ни тада није пронађен на адреси пријављеног пребивалишта, те је у последњем извештају наведено да сведок има држављанство Републике Мађарске и да је његов повратак неизвестан.

Имајући наведено у виду, у свему су били испуњени услови за примену члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, с обзиром да сведок ВВ није могао бити пронађен, те су неосновани наводи браниоца окривљених да је у конкретном случају прекршен закон јер наведени сведок није непосредно испитан пред судским већем које је донело пресуду. У конкретном случају суд је у периоду од годину и по дана позивао сведока оштећеног и то на главне претресе заказане дана 13.09.2024.године, 13.12.2024.године, 11.03.2025.године, 25.04.2025.године, 05.06.2025.године, 03.10.2025.године и 21.11.2025.године, дакле на седам главних претреса, те три пута преко полиције покушао доставу позива, чиме је нижестепени суд исцрпео све могућности да пронађе наведеног сведока, па су наводи браниоца окривљених да суд није показао упорност у тражењу сведока-оштећеног, оцењени неоснованим.

Следствено наведеном, Врховни суд налази да је првостепени суд, законито, у доказном поступку извео доказе на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју бранилац окривљених неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић